

දේශීය මූලාශ්‍ර මගින් ස්කන්ධ කුමාර දෙවියන් සම්බන්ධව දැක්වෙන තොරතුරු පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ආචාර්ය අජිත් තල්වත්ත

හැඳින්වීම

ශ්‍රී ලාංකේය ඉතිහාසය දෙස බැලීමේ දී එය කලින් කලට විවිධ වෙනස්කම්වලට බඳුන් වූ බව හෙළි වේ. තවද එමගින් සංකීර්ණ සංස්කෘතික ඉතිහාසයක් නිර්මාණය වී පවතී. එම සංස්කෘතිය තුළ ආගමික විශ්වාසයන්ට සේ ම දේව විශ්වාසයන් උදෙසා සුවිශේෂී ස්ථානයක් හිමිව තිබේ. සිංහල බෞද්ධයන් අතර දෙවිවරු රාශියක් පුද පූජාවලට ලක් වෙති. ඇත අතීතයේ සිට ම එකී දෙවිවරුන් ජාතික වශයෙන් හෝ ප්‍රාදේශීය වශයෙන් වන්දනයට ලක්වීම කැපී පෙනේ. එක ම දේව සමූහයක් බැතිමතුන්ගේ අරමුණු අනුව වෙනස් වී ඇත. බැතිමතුන්ගේ දෘෂ්ටියෙන් බලන විට දෙවියන්ගේ කාර්ය භාරය වන්නේ ජනතාවට සෙත, යහපත හා දියුණුව සැලසීම යනාදී සේවාවන් ය. කෙසේ නමුත් වැඩ සිටින තිස්තුන් කොටියක් දෙවියන් අතර ස්කන්ධ කුමාර දේව වන්දනයට ද හිමි වන්නේ ඉතා වැදගත් පසුබිමකි. මෙම පර්යේෂණය මගින්

'උපාසනා', මකුරුප්පේ පඤ්ඤාසේකර නාහිමි ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, සංස්. මහාචාර්ය මකුරුප්පේ ධම්මානන්ද හිමි, රාජකීය පණ්ඩිත ඇඟලේපොල මහින්ද හිමි, 2017.

මෙරට තුළ ප්‍රචලිත ස්කන්ධ කුමාර දේව වන්දනය දේශීය මූලාශ්‍ර තුළින් අනාවරණය වන්නේ කෙසේදැයි හඳුනාගැනීමට අපේක්ෂිත ය.

සාකච්ඡාව

කතරගම ප්‍රදේශය මුල්කරගත පුද පූජාවන්ට පාත්‍ර වන කතරගම දෙවියන් සකන්ධ කුමාර ලෙස ද ව්‍යවාහාර කෙරේ. උන්වහන්සේ හැඳින්වීම සඳහා නාමයන් 37ක් පමණ තිබේ (Navaratam,1973:263). ස්කන්ධ කුමාර දෙවියන් උදෙසා භාවිතා කරන නාම අමරකෝෂ ග්‍රන්ථය (අමරකෝෂය,1880:04), පුරාණ නාමාවලිය (පුරාණ නාමාවලිය, 1967:55) හෙළදිව නව නාමාවලිය (හෙළදිව නව නාමාවලිය, 1927:03) යන ඇසුරෙන් ද තහවුරු වේ. ඒකී නම් අතර කන්දසාමී, කදිරාන, කෘතීකා පුත්‍ර, කාර්තිකේය, බත්තගාම දෙවි, කතරපුර දෙවි, සුභ්‍රමණය, සනත්කුමාර, සේනානි, සලානන, ස්වාමිනාථ, සරභ්‍ය, සවත්, ෂන්මාතූර, ශුභකරාය, සරයොත්, ෂඩානන, තාරක, අරි තාරකාරි, මුරුගන්, මහාසේන, දෙවි සෙනෙවි, කදිරගාමන්, උමාසුතා, ගුරු, දොළොසත්, බරනුවන, ගන්මුග, ගංගාජ, බරනෙත, බර අත්, සෘජුකාය, නරනා, කුමර වල්ලි, කලාණ වල්ලිනාථ, ස්වාමි හඳුනාථ සහ වේලායුධ යනාදී වඩාත් ප්‍රකටය. ඉන්දීය සහ දේශීය මූලාශ්‍ර ඇසුරෙන් උන්වහන්සේ හා සම්බන්ධ තොරතුරු හඳුනාගත හැකිය. උන්වහන්සේ මෙරට ආරක්ෂක දෙවියෙකු ලෙස එදා සිටම අද දක්වා ම ජනතාව තුළ වඩාත් ජනප්‍රියයව පවතී (ධර්මදාස සහ තුන්දෙණිය, 1994:198). ශ්‍රී ලංකාව තුළ භාවිතා වන මූලාශ්‍ර මගින් කතරගම දෙවියන් හා සම්බන්ධ ඓතිහාසික තොරතුරු රැසක් ලබාගත හැකිය. මහාවංසය, ජානකීභරණය, සසදාවත, නීකාය සංග්‍රහය, පැරකුම්බා සිරිත, මයුර සංදේශය, කාව්‍යශේඛරය, කහකුරුළු සංදේශය, නීල කොබෝ සංදේශය සහ ගණදෙවි හැල්ල සහ වදන් කවි පොත යනාදී මූලාශ්‍ර ඇසුරෙන් කතරගම දෙවි ආශ්‍රිත ඓතිහාසික කරුණු ලබාගත හැකිය.

මුල්වරට මෙම දෙවි කතරගම ප්‍රදේශය මුල් කරගෙන ප්‍රසිද්ධියට පත් විය. ඉන්පසුව ගම්පොළ, රත්නපුර වැනි ප්‍රදේශයන්හි ජනප්‍රියට පත් වූවද කතරගම සම්බන්ධයෙන් ස්කන්ධ කුමරුට හිමි වූ තත්ත්වය අද වන තෙක් ම නොනැසී පවතී. කතරගම දෙවි හා සම්බන්ධ වැදගත් තොරතුරු ප්‍රථම වරට හමුවන ප්‍රධාන වංසකථාව වන්නේ මහාවංසය යි (මහාවංසය,1877:120). දුටුගැමුණු රජුගේ යුද ජායක්ග්‍රහණය තුළ කතරගම දෙවි ප්‍රමුඛ වූවත් ක්‍රි. ව. 7 වන සියවසේ දී පමණ මානවම්ම කුමරු ස්කන්ධ දෙවියන්ගෙන් වරම් ලබාගැනීමක් පිළිබඳව මහාවංස කතුවරයා සඳහන් කරයි.

තසසාථ ජෙට්ඨකො බාතා මාණවමෙමා මහාවතී
ගොකණ්ණක සමීපට්ඨනදීතිරෙ නිසිදිය
(මහාවංසය,1877:57).

.....තවද ඔහුගේ දෙටු බද මාණවම්ම තෙමේ ගොකරණ්ණා සමුද්‍ර තීරය වෙත ගොස් තමන්ට කැමැති පරිදි අංගයන්ගෙන් යුක්ත මණ්ඩපයේ සිට අක්ෂරමාලාව ගෙන මන්ත්‍රය ජප කරන්නට විය..... .(මහාවංසය,1877:57). මහාවංසයේ සඳහන් කරුණු පරීක්ෂාකාරීව බැලීමේ දී තහවුරු වන්නේ මෙම අවධිය වනවිට ස්කන්ද ජනතාවගේ බලාපොරොත්තු ඉටු කරන දෙවියෙක් බවට සමාජගත වී පැවතී බවයි. පුද්ගලෙකු අපෙක්ෂා කරන ලද තම බලාපොරොත්තුව ඉටු කිරීමට ඉල්ලීම බොහෝ විට සිදු කරනු ලබන්නේ එම වකාවානුවේ ජනප්‍රියත්වයට පත්වූ දෙවියන්ගෙන ය. ඒ අනුව ක්‍රි.ව. 7 වන සියවස වන විට ස්කන්ද කුමාර වඩාත් ජනප්‍රියව සිටි බව ඉහත කරුණු ඇසුරෙන් තහවුරු වේ.

ක්‍රි.ව. හත්වන සියවසේ කුමාරදාස රජු විසින් රචිත ජානකිහරණය කෘතියේ ද ස්කන්ධ කුමාර පිළිබඳ තොරතුරු අන්තර්ගත වේ. මෙම ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ ක්‍රිෂ්ණ හෙවත් විෂ්ණු දෙවියන් පිදීම වුවද ස්කන්ධ කුමාර දෙවියන් පිළිබඳ ව ද සඳහන් ව තිබේ.

යුධාය යුචාදහිතො නිවෘත්තං
කොඨං මහඃ කොඨ විමුක්ත නාදම්
ශරස්‍ය ලක්ෂං ශරජනමතුලාශවකාර
චක්‍රිතෘතමාරුවාපඃ (ජානකීහරණය, 1993:ගාථා.28)

රද කද දෙවිඳු සම - සිය පෙරමගට වදිමින්
ගුගුරන කොවිත් සුතර - සෙලි එක් පහරනි හි

මෙම කෘතියට අනුව ස්කන්ධා කාර්තස්වරමය:.....
යනාදී විවිධ නාමයන්ගෙන් හඳුන්වා තිබේ. කවර නාමයකින්
ව්‍යවහාර කළත් සමකාලීන සමාජයේ උන්වන්සේ කෙරෙහි දැඩි
බැඳීමක් පැවැති බව පෙනේ. ජානකීහරණ කතුවරයා ස්කන්ධ
දෙවියන්ගේ වික්‍රමය උපහාසයට ලක් කළත් එමගින් විෂ්ණු
දෙවියන්ගේ වැදගත්කම පෙන්වීමට උත්සහ දරා ඇත.

ක්‍රි.ව.1017 අනුරාධපුර රාජධානිය බිඳවැටීමෙන් පසු අභිනව
රාජධානිය ලෙස පොළොන්නරුවට සුවිශේෂ වැදගත් කමක්
හිමි විය. පෙර අවධිවලට වඩා දේව චන්දනාව පොළොන්නරු
යුගයේදී වඩාත් ප්‍රචලිත වේ (තුන්දෙණිය, 2002: 08). මෙම
අවධියේ ස්කන්ධ දෙවියන්ට හිමිව පැවති පසුබිම ලීලාවතී (ක්‍රි.ව.
1153-1186) රාජ්‍ය සමයේ රචිත සසඳාවත පරීක්ෂා කිරීමෙන්
තහවුරු කරගත හැකි ය. ස්කන්ධ දෙවියන්ට නමස්කාර කිරීම
සම්බන්ධයෙන් පහත අයුරින් තොරතුරු දැකගත හැකි ය.

පියුමුප්‍රල කලම්
බදී රනැගැයේ සිරිත්
බිපි බැතින් සුගතිඳු
වැද කද කමරෙක් පසෙකැ (සසඳාවත, 1961:185).

හත්වන සියවසේ සිට මෙම දේව චන්දනය ලාංකීක
සමාජය තුළ ප්‍රචලිතව පැවැති බව ඉහත කරුණු තුළින්
අනාවරණය වේ. මෙම කෘතිවල අන්තර්ගත කරුණු පමණක්
නොව පොළොන්නරුව ආශ්‍රිතව සිදු කළ කැණීමේ මගින්

විශ්වාස ප්‍රචලිත වීමට ඉවහල් වූ හේතු ගණනාවකි. එනම් උතුරු ඉන්දියානු බලපෑම වැඩිවීම, රාජනුග්‍රහය ලැබී දේවාල ඉදිකිරීම, වාර්ෂික පෙරහැර මංගල්‍ය පැවැත්වීම සහ එහි අභිවාද්ධියට ගම් බිම් පුජා කර රාජකාරි සේවා ඇති කිරීම යන කරුණු බලපෑවේ ය. තවද විහාරස්ථාන ඇසුරින් දේවාල ඉදිවීමත්, විහාරස්ථාන තුළ දේව ප්‍රතිමා තැම්පත් කිරීමත් නිසා බුදුන් හා දෙවියන් එකම ස්ථානයක දී පිදීම කරනවා ඇත. මෙම පසුබිම තුළ ස්කන්ධ දේව වන්දනය ද ජනප්‍රියව පැවති බවට අලවල අමුණ ලිපිය (University of Ceylon Peview,1960:41) ගඩලාදෙණිය (Epicgraphia Zeylanica,1948:18) සහ ලංකාතිලක (University of Ceylon Peview,1960:1)ලිපි සාක්ෂි දරයි.

සිව්වෙනි බ්‍රවනෙකඛානු (ක්‍රි.ව.1341-1351) රාජ්‍ය සමයට අයත් කුරුණෑගල කොස්පොතු මය අසල පිහිටි අලවල අමුණ පරිවත ලිපියේ ස්කන්ධ කුමාර දෙවියන් ගැන සඳහන් වේ. “සතරවරම් කිහිඳළි, උපුල්වන්, සමන්, විහිෂණ, ගණපති, කන්ද කුමාර”.....(University of Ceylon Review,1960:41) යනාදී වශයෙන් දෙව්වරු පස්දෙනෙකු පිළිබඳ තොරතුරු ඇත. තවද ලංකාතිලක විහාර ලිපියේ ද .....“බුන්ම, විෂ්ණු, මහේශ්වර සතරවරම් කිහිඳළි, උපුල්වන්, සමන්, විහිෂණ, ගණපති, ස්කන්ධ කුමාරදී ලෝකපාලක දෙවියන්ගෙනුන් බබලන්නා වූ ලංකාතිලකය”.....(Ibid,42) යනාදී ලෙස ස්කන්ධ කුමාර සම්බන්ධ තොරතුරු තිබේ. එමෙන් ම .....“කිහිඳළි, උපුල්වන්, සමන්, ස්කන්ධ, විහිෂණ”.....(Epicgraphia Zeylanica,1948:13-14) යනුවෙන් ගඩලාදෙණි ශිලා ලිපියේ සඳහන් වේ. මෙම ලිපිවල සඳහන් තොරතුරුවලට අනුව සතරවරම් දෙව්වරු නියෝජනය කළ දිසාවන් අතර එක් දිසාවක් නියෝජනය ස්කන්ධ කුමාර තහවුරු කරගත් බවකි. ඉන් පසක් වන්නේ සමකාලීන සමාජය කොතරම් ගෞරවයකින් උන්වහන්සේට වන්දනාමාන කළා ද යන සාධකයයි. මෙම ශිලා ලිපි හා නිකාය සංග්‍රහයේ තොරතුරු අනුව තහවුරු වන්නේ

ස්කන්ධ කුමාර විශ්වාය තවදුරටත් වර්ධනය වීම අනිවාර්ය වූ බවයි. මෙම යුගයේ ස්කන්ධ ඇහිල්ල සහ එම විශ්වාස එවකට පැවති බවට කදිම නිදසුනක් වන්නේ ලෝකප්‍රකට ලී කැටයම්වලින් සමන්විත කතරගම දෙවියන් උදෙසා ඉදිකළ ඇම්බැක්ක දේවාලය යි.

එවකට රචිත සාහිත්‍ය කෘති ඇසුරෙන් ද ස්කන්ධ කුමරුන් හා සම්බන්ධ තොරතුරු හමුවේ. පැරකුම්බා සිරිත පරාක්‍රමබාහු චරිතය අසුරෙන් රචනා කළත් එහි කඳ කුමරු ලෙසින් ස්කන්ධ කුමරු පෙන්නුම් කරයි.

ඇසුර බල බිදුමට
කඳ කුමරු දුන් විලසට
දෙමළ බල නසන ට
පුතෙකු වර දෙනු මැන අප හට
(පැරකුම්බා සිරිත,1970: කවි.32)

මෙම අවස්ථාවේ ද ස්කන්ධ කුමරු සතු බලය සහ වික්‍රමාන්විත ක්‍රියා පෙන්නීමට කතුවරයා සවත් වී ඇත. රාජ්‍ය බලය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සුදුසු පුතෙකු ඉල්ලා සිටින්නේ උන්වහන්සේ ගෙන්ය. ජනතාවගේ පැතුම් ඉටුකරන දෙවියක් ලෙස සමාජයේ පෘතුල විශ්වාසයක් ගොඩනැගී තිබෙන බව මේ අනුව පැහැදිලි වේ.

මෙකල සාහිත්‍යයේ විශේෂාංගයක් වූ සංදේශ කාව්‍ය තුළ සංකල්පනාවන් පෝෂණය වීමට දෙවියෝ බලපෑ ඇත. මයුර සංදේශය තුළ ද ස්කන්ධ කුමාර පිළිබඳව සඳහන් වීමෙන් එකල සමාජයේ කොතරම් දුරට එම දෙවියන් ඇදහීම වර්ධනය වූවා ද යන්න වටහා ගත හැකිය. දේව සංකල්පය විකාශනය පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීමේදී කෝට්ටේ රාජධානි සමය ඒ සඳහා වඩාත් ප්‍රචලිත වූ සමයකි. මෙම යුගයේ රචිත පරෙවි, ගිරා, හංස, කෝකිල සහ සැලලිහිණි යනාදී සංදේශ බොහෝමයක් දෙවියන්ගේ පිහිට සහ ආරක්‍ෂාව පතා රචනා කරන ලද ඒවාය.

තොටගමුවේ ශ්‍රී රාහුල හිමියන් විසින් රචිත කාව්‍යශේඛරය ද ස්කන්ධ දේව සංකල්පය පිළිබඳ තොරතුරු අන්තර්ගත වේ. මෙම සංදේශ මෙම අවධියේ වඩාත් ජනප්‍රිය උපුල්වන් දෙවියන් වෙත යැවූවද ස්කන්ධ කුමාර සම්බන්ධ තොරතුරු තිබෙන බවට පහත කාව්‍ය සාක්ෂි දරයි.

සකත	සක	සක	අත
සුරගුරු	ගණඳු		බරනෙත
රිවි	කවි	පද	තිනෙත
මෙදෙවි	ගණ	නිති	කෙරෙත් සුබසෙන

(කාව්‍යශේඛරය, 2006: කවි.4)

මෙම පද්‍යයෙහි “ බරනෙත ” ලෙස ව්‍යවහාර වන්නේ කුඳ කුමරුන් සඳහා ය. අත් දොළසක් සහ නේත්‍රා දොළසක් තිබීම නිසා මෙසේ ව්‍යවහාර කරනු ලබයි. ස්කන්ධ ජනප්‍රිය වූ නිසා ම මෙසේ ව්‍යවහාර කරන්නට ඇත.

මෙම යුගයේ ප්‍රකට වීදාගම මෙම ශ්‍රී හිමියන් විසින් රචිත හංස සන්දේශය මගින් ද ස්කන්ධ කුමාර වර්ණනාවට ලක් කරයි. එමෙන් ම පෙර අවධියට වඩා උන්වහන්සේ හැඳින්වීම සඳහා කඳ කුමරු, කුමාර, සමත්, සම්මුඛ, බරනෙත සහ ඡඩානන ආදී නම් ව්‍යවහාර කරන බව පෙනේ. හසුන රැගෙන යන හංසයාට ස්කන්ධ කුමාර දේවාලයට ගොස් වැද ආශිර්වාද ලබාගන්න ලෙස ද දන්වීමේත් ස්කන්ධ ජනප්‍රිය බව සහ තෙද තහවුරු වේ.

කිවත්	නොම	ගෙවන	පිරිදිවතෙද	යසිනි
ලොවත්	මෙපුර	රදුනුත්	රැක සිටි	විසිනි
පවත්	වන	පුදැති	නිතිනන් තුරු	ගොසිනි
සවත්	සුරිඳු	මැඳුරට	වැද වැද	ගොසිනි

(හංස සංදේශය, 1979: කවි.45)

කතරගම දෙවියන්ගේ තෙද මහිමය මෙම කාලයේදී සිංහල ජනයාගේ සිත් සතන් තුළ කා වැදී තිබුණි. පසු කාලයේ රචනා වූ කහකුරුළු සංදේශය, නීල නොබෝ සංදේශය, දිය සැවුල් අස්න, දෙවන මයුර සංදේශය යන කෘති වප්ප කොට ඇත්තේ කතරගම දෙවියන් උදෙසාය. මෙයින් උන්වහන්සේ මෙම යුගයේ ලබා ඇති ජනප්‍රිය බව සහ ජනතා විශ්වාසය තහවුරු වේ.

ක්‍රි.ව. 1482 කාලයේ රචිත යැයි සැලකෙන කහකුරුළු සංදේශය ස්කන්ධ කුමාර දෙවියන්ට යවන ලද ප්‍රථම සංදේශය යි. එය යැවීමේ අරමුණ වූයේ වීර පරාක්‍රමබාහු සියලු උවදුරු වලක්වා බිසවට රාජ්‍ය දරීමට සුදුසු පුතෙක් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලීම ය.

මිකුරන් ඒ සිරිසර නරඹා සිතූ ලෙස   ට
එතරව ගඟින් ඉවුරස සිට පළමු   කොට
කතරගම සුරුදු සිහිකර ගෙන   පිහිට
අඹර දිසි මැදුර කුස එළඹව   එවිට
(කහ කුරුළු සංදේශය,1925: කවි.232)

කන්ද උඩරට බලයට පත් තෙවන නායක්කාර් රජු වූ රාජාධිරාජසිංහ දවස රචනා වූ නීලකොබෝ සන්දේශයේ ද ස්කන්ධ කුමාර පිළිබඳ ව තොරතුරු තිබේ. සිටිනාමලුවෙව් බරත ගණිතාචාර්යා විසින් රජුගේ රෝගය සුව කර ගැනීමට පිහිට ලබාගැනීමේ අපේක්ෂාවෙන් මෙය රචනා කර ඇත. මෙහි විශේෂත්වය වන්නේ ස්කන්ධ කුමාරගේ ස්වරූපය වර්ණනා කිරීම ය. ප්‍රධාන වශයෙන් හිස, නලල, බැම තෝවූ, නාසය, මුහුණ, දත්, ගෙල, උරතල, අත්, නැඹ පිට, උකුල, කොණ්ඩා, අත්වට, දෙපා යනාදිය වර්ණනා කරයි.

තෙදගත් දිලිසෙමින් දින සෑම එක   ලෙද
දරමින් කුළුණු මන් නොනසාම   හැමසද
බලමින් ලොවසුන් බුච්චාල   රැකිසොද
සොබමන් කුමාර නම් කඳ දේව   හිමිසද
(නීලකොබෝ සංදේශය, 1970: කවි. 117)

නිගමනය

මෙම සංදේශ කාව්‍ය ඇසුරෙන් පැහැදිලි වන්නේ 17 වන සියවස වන විට ස්කන්ධ කුමර දෙවියන් සමාජයේ වාඩාත් සුදුසු දෙවියන් බවට පත් වූ බවයි. ශ්‍රී ලංකාවේ අවසන් රාජධානිය ලෙස මහනුවර යුගයේ බලයට පත් වූ නායක්කාර රජවරුන්ගේ පාලනයත් සමඟ ස්කන්ධ කුමාර දෙවියන්ට කොපමණ වටිනාකමක් හිමිවූවාදැයි වඩාත් පැහැදිලිය. තම බිසෝවරුන්ගේ ආගමික කටයුතු සඳහා දේවාල ඉදිකිරීමේ දී ස්කන්ධ උදෙසා ද දෙවොලක් පැවතීම කදිම නිදසුනකි. මෙරට ජනතාවගේ ගෞරවයට බඳුන් වූ දෙවිවරු බොහොමයක් සිටිය ද මූලාශ්‍ර ඇසුරෙන් තොරතුරු ලැබෙන්නේ සීමිත වූ ප්‍රධාන දෙවිවරුන් සම්බන්ධයෙන් පමණි. එහෙත් දිවයිනේ ප්‍රධාන මූලාශ්‍රය වන මහාවංසය ඇතුළු මූලාශ්‍ර රැසක ම ස්කන්ධ කුමාර දෙවියන් පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන්ව ඇති ආකාරය ඉහතින් පැහැදිලි වේ. ඉන් පැහැදිලි වන්නේ විදේශීය දෙවි කෙනෙක් වුවද ලාංකික සමාජයෙහි ඉෂ්ට පළදායි දෙවි කෙනෙකු වශයෙන් ප්‍රධාන ස්ථානයක් හිමිවූ බවයි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

ධර්මදාස, කේ.එන්.ඕ, සහ තුන්දේණිය එම්.එම්.එස්. සිංහල දේවපුරාණය, මුද්‍රණ නීතිගත සංස්ථාව, පාදුක්ක, 1994.

මහාවංසය, සංස්. හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල හා බටුවන්තුඩාවේ ශ්‍රී දේවරක්ඛිත, රාජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව, කොළඹ, 1877.

ජානකීහරණය, පරි. පියදාස නිශ්ශංක, ඇස්. ගොඩගේ හා සහෝදරයෝ, කොළඹ, 1993.

තුන්දේණිය, එම්.එම්.එස්, ගම්පොළ යුගයේ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වය සහ ව්‍යුහය, කතෘ ප්‍රකාශන, හන්දෙස්ස, 2002.

සසඳාවත, සංස්. කේ.ඩී.පී. වික්‍රමසිංහ, ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ, 1961.